

Mentovichon

Nagy-Kőrös april. 25. 1858.

K 513/399.

Édes barátom!

Ha a levelirésben, részint szenvedő állapotom, részint az ebből folyó lustaság miatt, jó magam is a lajhár gyorsaságával nem veszekedném; úgy talán inkább fel, heznil rézkézről steurehányástól; bár akkor sem bi, zonyos, kenne-e az, miután irántam jó indulásokról s beves barátságokról mindeköz jobban meg valék győ, ződve, hogy sem egy kis mulattásért eddig táplált jó hísemet stelnok ereszkem. Éi bár jól esett olvasnom sora, idből baráti értejed örünte kiönületét: ennek stükrege leg, jölebb rejteten vala, ha az híved, hogy őt évi együztelünk, nem volt légszög, azam stimedhon körelhorai: de rézkézről felesleges volt e váltomás, mert én, az első uapok óta, magye, ket mint ujjonctanár jó családod füves körében töltöt, ten, változatlan barátságát értek irányodban; s ha te azt oly tisztán, mint kellett volna, fel nem ismerhetted: ta, táu stókott ügyetlen módrom a hibás. Tartsan meg az isten bennünket, éves ferim, ne csak az anyókvitásgban, hanem egymás jó barátságában is soká, — soká! de most hagyjuk ez értejed, mert bár jól erik az embernek olykor szíve teljéből kiönteni egy kicsit, de az efféle, ha nagyon korán körmindasokkban nyilatkozik, végtelen unalmasá teszi a levelet. —

Kedves családod felőli tudósításodon szívünkben ör, vendettünk. Tehát az edélyi leg harrált az én jó (és szép) künamanyomak. A gyermekekönönök. Jyula azóta nagy műveit lehet: nem tanítástod rajzolni; arra is nagy hajlama volt. — Mi is megvagyunk, hála az égnek. Ném ottan-ottan lábait fájtálja — ez nehány év óta elő-előfordul.

maiskép egészséges. Laci már nagy fiú, oly nagy, hogy nem ismer,,
nél rá, akkora magas, mint én, pedig még csak most 14 éves. Je,,
lenteg az V. osztályba jár és mégaddig jól tanul. Tudod, hogy leg,,
inkább ő köt engem Hővöshöz: ennek is hát majd vége lesz. De
nem verem a kézüllőt. Furcsa, hogy azok körül, kik 51-ben itt vol,,
tunk, én kézülltem mindig, s ıme most is itt vagyok, már hete,
dél óta! — Julica, hihetetlen a gyatvori betegség miatt, kicsiny ma,,
radsz fehérvér, még nőhet ugyan, de nagy már nem lesz, középszerű,,
mesz is ahog. Különbem most igen jó egészségre van, egy év óta
az orvász is megkínálta. En? Se jobban, se sokkal rosszabbul,
mint voltam. Fejem egyre rög, s alkalmatlanná tett a munk,,
~~kész~~ ~~ková~~, mine minden tavasszal jobban ısem, a mell se aa,,
gyon derék. Rongy alá bit er, se hordjuk, míg lehet, mert nincs
különb.

Tompáról írnek neked — ha tudnék róla valamit. Ő nagyon fiú,
vára vesse a csapást, mely megfőrtá egyetlen reményétől, az általa
több mint apa szeretettel szeretett fiúcskától: az óta még levelermi
sem tudok vele. En? csak irrogatol neki: ő egyszer valaki volt a telen,
mely level mutatja kétségbeesett állapotját. Ugy sejttem, hogy különbem
is beeresz nejtis tökre tette a vesztését, s Miksa fehérvér neje miatt
is remeg.

Karli fiauu boldogságának hívét bíromrau hallottad. Ő megint
a honokba plántálta magát: vajha ne honokra többé jövedőjél,
De ara, hogy Gyulai Pali is a szent igába hajlandó, alkalmatlan
mau tudod, ha csak Szilágyi nem ısta. Ugy van bír ar: hívet
óta völegény; eljegyzett arája Szendrői Mari, keftvère az egyko,
re Peröfinének. Septemberbe Köhörtvára megy tanárnak, vagy más
kora írnat, miután ipa kére rólok bökerüen gondoskodni. A dolgy
már bíromra, vintalépis, ha lehető volna is, semmi ok felni attól.

De bírom én az apróletek pletykák megírását Szilágyóra.
Ő majd tudarja neked, kövölményesen; hogy Farkas Elek megházasodott

ismét elvált, hogy S. Politikát most hirdetik, hogy utóddal Bakagi
K. megigert, azaz csak a Báthoryk istállója, mely aiatu megenny
Károly collega sok bús lárvala; hogy ugyanö már rég lehasarvott,
nemkülönben Veit Collega is; Deak Jozsi pedig felbontotta az altian,,
érot; hogy a Propaganda egy vitágruk, majd megülte; hogy W. Colli,,
ga tanját örökölt a régirri Pusay-tömegetöl; hogy a csuli (Szabó Ká,,
roly technicus terminusa) miatta elmentél igen grafsdál, s rajtani kívül
minden collega rangja vele érölését seb. seb. Eröket s a hasznókát Sei,,
lágypira bírom, valamint azt is, hogy Lomari nem hasarvott ugyan
meg. de megfiadott, azaz olvokta fiait, s most már talán temon,,
dott nötleseégi igényeiröl. Különben Lari most is a régi vig gye,,
vel - valaményiünk köze legfiatalabb. Sándor pedig erősen remkedik
már is nagyon hasarvó a vigjásétteli boldogs nagybács; khwx. Kis da,,
josi a homocofathia igen jó hársau ravija; Lengyel táni „az állasot”
maki már stöloje, hára van, csodálkozom, hogy urakakuat nem veix,
mere azt is vehetne - olyan pöröca. Károlyich küide egieségerek se,,
vel legyen vége a hiányának.)

De azon jó idők, melyeket egyszer majmor röltötünk, elvult,,
tak, máu névne legalább el. Most is vannak ugyan örökjövövek,
presenye is bor nem hiányzik, jó kedv is van uajlokna: de én
riska helyen veixek részt, vagy ha ott vagyok is, olyan, mintha ott
sem volnék. Itenege, ha V-a collegával, mingyára jöttakái usak,
elfköthetene. Tejem nem bírja ki a reudeleuseget: nyugalmu is
reudek higgadt kedély állapotra van frükregeu, ha azt akarom, hogy
türkerö állapotban maradjak, minden irgalom ari. A „varvári ve,,
rebet” sokia sem repülnek már ki az estertakj alól; azon veixem itt,,
re, hogy benne vagyok a veixég nyomonaribak, a veixég örömei vel,,
kül. No de, ha nem lehet máskép. + [41 éves]

A közelebbi nagy vacsior kültöföledemem kálonstán söl,,
töttem, családorvul. Ez máu még könnyebb lesz ova rándulni, mintha
a varús háradij megvült - mere onnan már nincs vesixe is
mindig jó az út, valamint Erdély felé is. Ez irányba az öttin
frünte volnam a királyházig; de eul rajta nem is - frizelleu

bihari lelkem — soka éléseiben. Ha az általad ajánlott frans,
 kas meggyernök — vagy ha csak annyira jövedelmes ügyeiket tud,
 nekik eszélmi a könyvtárosokkal, mint régebben, kétszer se mondanám,
 hogy legfröcsöbki kirándulásom Erdély felé ^(nem) irányát: de így, mi
 kor, "selelő" medvetint, csak a boldogabb időkbem merest kajámat
 fogyasztom, nehézen nyitók ily költséges expedícióra kilátás. A tel
 kormu, a kirádeit keves: lesz-e valaha kikelés, nem tudom. Pedig elő,
 ne élurem már a vizionlátás öröme, mely ha nem is a Landisham
 honában, de itt csabugyau megvölénhetnék; s ha nem iskolári
 bornál, a köröfi mellett is utánk mi egymának örölni. Gak azt
 ohajtom, hogy inkább az idő, mint jövevényre jöji mess periculum
 in moro, s ki utáj, hogy addig enyegő bajostom nem vauved-e
 valamely köröfi metamorphosist, kajba ereke s komorá ^{szé} váltostu.
 "Mindem iráduak lezakasid irágát" mondji Vajda Péter: ha tehát én
 a te irágod vagyok, jós ei nakasit le!

Dodalvuról bevalni is vesselek, miután kikorsam belöle. Ugy
 van az ember csak is, mint erigény tava a koplalásul: midőn bele
tanulna mit, akkor döghik el. Püchig! soka ^{szé} káfonat jobban al,
 kalmarra nem volt.

Lakásom meg, folyvást a kollegium mellett ház: ennek kis pro,
 bajában, fise fellig köreget, völs ijtásos ható körtöben, tövök ferkel
 agyau, kértelj engemes, ha az akarod, hogy fhuadasiad el ne vess
 a fulybot, miné neha a Jókaj-e. Pefus aróta nem lassau, hogy te,
 ged. De kormu néha rándultak le onna: Kemeiny, Gougey, Dya.
 lai, Branai &c. — Iskolaiknak eddig meg nem jutak aróte a
 nyitváno Kestemei vessnye: de aróte erusau, hogy Kestemei
 sevi az arangardeson Bés felé; köröi élre háira pülog; Debrecen
 effectiue hátrálóit fíj. Mi lesz a sáborai expedíciue, majd megm,
 tarja az idő.

Hauem, hárd, mire belérededaim a leveleisba: elfoy elő
 lenem is a papir, melyet az általommal apróra bejari elegmet
 tartottam. Rajtad áll, hogy gyarrabban írjak. Most tehát
 fogadd fives ölelémet. Gakidm köpöns és csokol mind.
 nyújtókat, eelem együtt, ki maradok a fíj

híved
 Arany Péter